Melk, um 1470

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

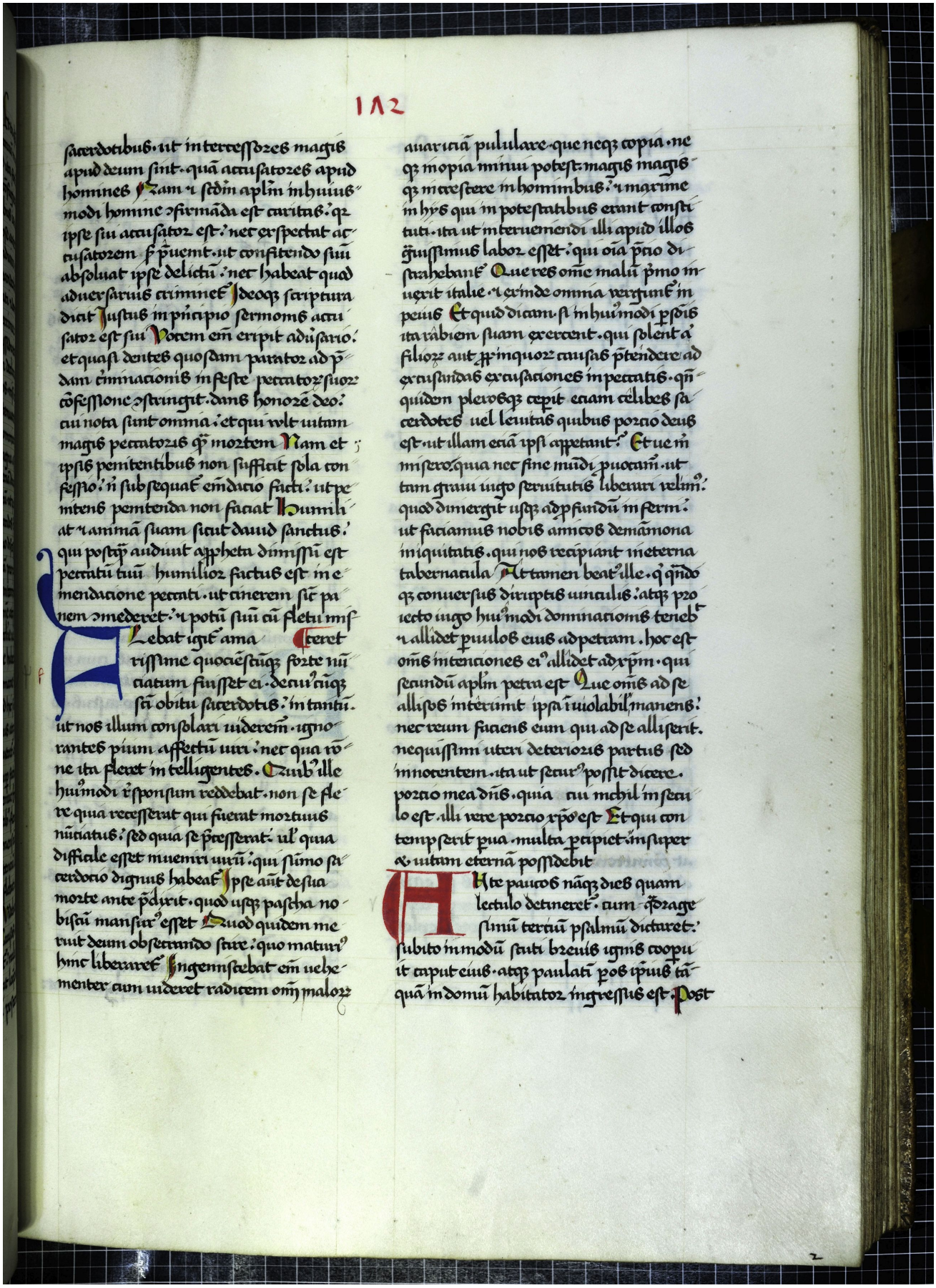

172

sacerdotibus. ut intercessores magis
apud deum sint. quam accusatores apud
homines. Nam si sedm aplm in huius
modi homine confirmandi est caritas. qz
ipse sui accusator est. nec exspectat ac
cusatorem. p̄ p̄uenit. ut confitendo sui
absoluat ipse delictu. nec habeat quod
aduersarius crimineť. Idcoqz scriptura
dicit. Iustus in principio sermonis accu
sator est sui. Vocem eñ eripit adusario.
et quasi dentes quosdam paratos ad p̄
dam criminationis in feste peccatorum suo
rum confessione constringit. dans honorem deo.
cui nota sunt omnia. et qui vult iustam
magis peccatoribus q̄ mortem. Nam et
ipsis penitentibus non sufficit sola con
fessio. nisi subsequat emendatio facti. ut pe
nitens penitenda non faciat. Humili
at animam suam sicut dauid sanctus.
qui postq̄ audiuit apprehetis dimissu est
peccatu tuu. humilior factus est in e
mendatione peccati. ut cinerem sic pa
nem comederet. si potu suu cu fletu mis

Flebat igit ama
rissime quocestaqz forte nu
ciatum fuisset ei. decesu suqz
sui obitu sacerdotis. in tantu.
ut nos illum consolari uderem. igno
rantes pium affectu uiri. nec qua ro
ne ita fleret intelligentes. Cum ille
huiusmodi responsum reddebat. non se fle
re qua recesserat qui fuerat mortuus
nuciatus. sed qua se presserat. ul qua
difficile esset memori uiru. qui summo sa
cerdotio dignus habeat. Ipse aut de sua
morte ante p̄dixerat. quod usqz pascha no
bisu mansur esset. Quod quidem me
ruit deum obsecrando fare. quo maturi
hinc liberaret. Ingemiscebat eñ uehe
menter cum uideret radicem omis malorum
auaricia pullulare. que neqz copia. ne
qz inopia minui potest. magis magis
qz crescere in hominibus. si marime
in his qui in potestatibus erant consti
tuti. ita ut interuenendi illi apud illos
iustissimus labor esset. qui oia p̄ro di
strahebant. Que res omne malu p̄mo in
uexit italie. si exinde omnia vergunt in
penis. Et quid dicam. si in huiusmodi p̄sis
ita rabiem suam exercent. qui solent a
filiorum aut p̄pinquorum causas p̄tendere ad
excusandas excusationes in peccatis. qñ
quidem plerosqz cepit etiam celibes sa
cerdotes uel leuitas quibus porro deus
est. ut illam etia ipsi appetant. Et ue m
ministro. qua nec sine mundi puoram. ut
tam grauis iugo seruitutis liberari velim.
quod dimergit usqz ad p̄fundu in serm.
ut faciamus nobis amicos de mamona
iniquitatis. qui nos recipiant in eterna
tabernacula. Ut tamen beat ille. q̄ qñdo
qz conuersus diruptis uinculis. atqz pro
iecto iugo hui modi dominationis teneb
si allidet p̄uulos eius ad petram. hoc est
omis intentiones ei allidet ad xpm. qui
secundu aplm petru est. Que omis ad se
allisos interimit. ipsa iuiolabil manens.
nec reum faciens eum qui ad se allisert.
nequissimi uteri deteriorus partus sed
innocentem. ita ut secur possit dicere.
porro mea dñs. quia cui nichil in secu
lo est. illi vere porro xpo est. Et qui con
temp serit p̄sia. multa p̄apiet in super
a. uitam eterna possidebit.

Hte paucos nãqz dies quam
lectulo detineret. cum ꝓdragesi
mu tertiu psalmu dicturet.
subito in modu stuti breuis ignis cooperu
it caput eius. atqz paulatim pos ipius tã
quã in domu habitator ingressus est. Post